

HUA Domkapittel toegang 216 Cartularium Liber Donationum van Den Dom inventarisnummer 53a, nr. 73.

In naam van de heilige en ongedeelde Drie-eenheid en ter ere van de heilige Salvator, de Heilige Martinus en alle heiligen.

Wanneer volgens het getuigenis van de profeten wordt gezegd dat God de zaaiers van tweedracht verfoeit, moet men des te meer geloven dat zij die eendracht nastreven worden gewaardeerd door deze brenger van vrede. Dus omdat ik, Burchard bisschop door de barmhartigheid van God, met betrekking tot een landgoed, dat tussen de rivieren de Lek en Linge ligt, heb bedacht dat niet de minst vurige processen, die zeer lang tot aan mijn tijd zijn gevoerd tussen de twee congregaties van de Sint-Maarten en de Sint-Bonifatius en **Arnold van Rode en Hendrik van Kuik** en hun mede erfgenamen, in kracht zijn toegenomen, heb ik om die geschillen te laten uitdoven het advies van mijn getrouwen, zowel geestelijken als leken, ingewonnen, hoe dat beter opgelost kan worden. Na dus een verdeling gemaakt te hebben van dat landgoed volgens de geaccepteerde voorwaarde van dat advies, toen wat voor deze twee kerken en voor Arnold van Rode en Alvaradis, de weduwe van de reeds overleden Hendrik van Kuik nader was bepaald, hen moest toegewezen worden, hebben wij, ik met de proosten van deze kerken, namelijk Roelof van de Sint-Maarten, Herman echter van de Sint-Bonifatius door middel van Willem, mijn wettige advocaat, en deze Arnold en deze Alvaradis* met hun mede erfgenamen, zoals gezegd is, aan weerskanten afstand gedaan van alles waarin wij met hen en zij met ons een geschil hadden, waarbij tussen ons en hen een verdeling van dat landgoed gemaakt werd, die duurzaam er onveranderbaar was.

Maar ik heb niet alleen met het oog op de goddelijke vergelding, maar ook omdat dat recht, dat diezelfde mensen van de kerk van oudsher gehad hebben in dat landgoed, de cijns en heel de wereldlijke rechtspraak, met alles wat daar van de bebouwde en onbebouwde landerijen zou kunnen opgebracht worden, aan deze twee kerken overgedragen voor het eeuwige gebruik van de voornoemde proosten en die congregaties van broeders, terwijl ik bovendien hen deze bevoegdheid geef om waar zij ook maar op dat landgoed [een plaats] zouden uitkiezen, daar een moederkerk, vrij van elk bisschoppelijk recht, te bouwen.

Opdat dit geldig en duurzaam blijft, heb ik het document met een zegel bekrachtigd en de volgende gertuigen erbij gehaald. Proosten: Rudolf van de Sint-Maarten, Herman van de Sint-Bonifatius, Ansfried van de Sint-Pieter, Rudolf van Aldensele. Kanunniken van de Sint-Maarten: Albert, meester Lambert, Blidger, Luzo; van de Sint-Bonifatius: Razo, Dodo, Dirk. Vrije leken: de advocaat Willem, Giselbert van Werdere, Frederik van Havekesdret, Dirk van Utrecht, Giselbert van Welle, Hubert van Utwic, Herman Visc, Gerard van Oie, Hezelo van Helmund, Hugo van Vorne, Razo en zijn broer Wezelo van Treth, Gerard van Puveke. Dienaren: Galo, Ansfrid Knif, Gerfrid, Lantfrid, Gelprad, Ensfrid van Muthen, Wulfger, Ludbert, Werenbold.

In de aanwezigheid van al dezen heb ik absoluut aan niemand, graaf nog advocaat, enige bevoegdheid gegeven met betrekking tot bovengenoemd landgoed en de bewerkers daarvan, behalve aan de proosten van deze kerken en hun rentmeesters.

Het is afgehandeld in het openbaar in het jaar van de Heer 1108, het eerste jaar van de indictie op 9 augustus, tijdens de regering van Hendrik V, terwijl Paschalis de leider van de heilige Roomse kerk is.

*wij, ik ... en deze Arnold zijn het onderwerp van hebben afstand gedaan.

Latijnse tekst in OBSU I nr. 280 blz. 257 - Vertaling WvB.